

ביאורים בתפילה

שמח נפשנו בישועתיך (תפילת שבת)

בתפילות השבת אנו אומרים:
קדשנו במצוותיך
שים (ותן) חלקנו בתורתך
שבענו מטובך
ואז.. שמח נפשנו בישועתך

ולכאורה היינו צריכים לומר הושיענו/הצמח לנו ישועתך

אלא ביאור הדברים בס"ד שטבע האדם שכשיש לו כל צורכו הוא לא רואה בזה מעלה מיוחדת (בגדר 'החש בראשו = שאך מתי שיש לו מיחוש בראשו אזיי הוא שם לב לעצם ההמצאות של הראש..), ולכן כאשר אדם זוכה לישועה בעניין מסויים הוא וודאי שמח שהרי היה לו צורך גדול בישועה והנה היא באה.. אך השמחה הזאת בד"כ לא מחזיקה מעמד זמן רב והאדם 'מתרגל' לישועה ורואה אותה כמובן מאליו, ומכאן התפילה והבקשה לא רק לישועה עצמה אלא שנזכה ג"כ להעריך את הישועה ולשמוח בה גם לאחר זמן.

מקור: בס"ד